

Ігор БРИНДАК

Іноді можна зустріти інформацію, що в окремих храмах чи монастирях зберігаються частинки Господнього Животворного Хреста (тобто того, на якому був розіп'ятий Ісус Христос), частинки Тернового вінка з голови Спасителя, цвяхи, якими Він був прибитий і т.д. Хотілося би знати, наскільки заслуговує довіри автентичність таких реліквій?

Питання автентичності тих чи інших реліквій викликає дискусію вже не вперше. Але дуже часто люди, які висловлюють сумніви в їх правдивості, самі часто керуються упередженнями. Наприклад, в радянський час взагалі твердили, що начебто, Ісус Христос – це вигадана особа. І виходячи з того, ясна річ, всі реліквії, пов'язані зі Спасителем, вважали фальшивкою. У наш час більшість серйозних дослідників не зважаючи на релігійні переконання, історичність Ісуса вже під сумнів не ставлять, але зате деякі інші міфи закоренилися надовго. Наприклад, часто в антиклерикальній літературі можна знайти твердження, що якби зібрати всі частинки Животворного хреста, які зберігаються у різних храмах світу, то можна було б збудувати цілий корабель. Це твердження з'явилося ще в XVI столітті, і з того часу мандрує з однієї книги в іншу як «факт, про який всі знають».

Однак, у XIX столітті жив у Франції науковець, який називався Шарль Ро де'Флері (1801 - 1875). Він вирішив не повторювати закоренілі штампи, а особисто відвідати місця, де зберігалися частинки Животворящего Хреста, їх виміряти та зважити. Результати своїх досліджень де' Флері опублікував у книзі, яка з'явилася друком в Парижі 1870-го року і називалася « Les instruments de la Passion» («Знаряддя страстей»). Так от, згідно його досліджень, зібрані разом частинки Хреста Господнього будуть важити 1, 7 кг. (див. А. Ю. Низовский, «100 великих реліквий мира». – М., Вече, 2008, □ С. 58). Цього б вистарчило хіба що на дитячий кораблик. Отож, як бачимо, так звані «факти, про які всі знають», часто самі є міфами.

Але з другої сторони, траплялись і справді випадки в історії, коли люди намагались підробити ті або інші реліквії. Відносно тих, що зберігаються зараз, то немає ніяких наукових доказів ні за їхню автентичність, ні проти неї. Християнин може вірити в їхню правдивість, а може і не вірити. Гріхом не є ані одне, ані друге. Але, настирливо твердити, що це все фальшивки церковників це вже порушення заповіді «Не свідчи

ложно на свого ближнього».

Однак, християнам слід пам'ятати, що жодна реліквія, навіть цілком автентична, ніколи не зрівняється з тим, чим є Пресвята Євхаристія, тому що в ній є присутній сам Ісус Христос. Тому набагато важливіше є користати саме з цього Таїнства, аніж шукати ті, або інші реліквії.

Ігор БРИНДАК. Дещо про реліквії // "З любов'ю у світ" № 10 2017